

Kỷ niệm vẫn còn đây...

Chuyến hành trình Hạ Lào năm 1967

của Nhóm Khắc-Lơ... (kết)

Hiếu, Nghiu, ông già Lào, Đoan, Long, Át, Sơn, Toàn (ôm đàn) và Dũng trên tàu xuôi Hạ Lào

Các Khắc già đi đâu hết rồi mà chẳng thấy vào đây kể tiếp chuyến đi chơi Hạ Lào năm xưa? Hình như Khắc Dũng là thư ký của nhóm có ghi chép chuyến đi năm đó thì phải?... Riêng Khắc Át này nhớ được những gì thì xin kể lại đây và nếu các bạn nào nhận thấy còn thiếu sót thì cứ tự tiện đóng góp thêm...

Có vài Khắc emailed cho biết: chuyện đã trên 45 năm rồi và rất khâm phục Khắc Át còn nhớ và kể ra giống như chuyện vừa xảy ra vài ngày qua. Thành thật cảm ơn các bạn đã khen.

..... (tiếp theo kỳ trước).....

Savannakhet cách Thakhek về phía nam chừng 130 cây số.

Tàu nhỏ neo từ giã Thakhek vào sáng sớm, đến xế trưa thì đã đến Savannakhet.

Savannakhet là thổ địa của Khắc Vinh Cigarettes và Khắc Long Tôn Thôn. Khắc Át Ingénieur này chưa bao giờ đến đây trước khi có cuộc hành trình này. Do vậy khi đến Savannakhet có Khắc Vinh và Khắc Long hướng dẫn anh em đi chơi.

Tối đầu tiên các Khắc được dẫn tới một gia đình đang có đám ma. Tại đây có rất đông người. Có người đến chia buồn với tang gia, lại có người đến đánh cờ đánh bạc. Ngồi đánh suốt đêm, kẻ thắng thì ít, người thua thì nhiều, nhưng thắng thua gì cũng đổ vào tiền xâu để giúp cho nhà hiếu. Ngoài cờ bạc còn có các bà các cô đến giúp nấu cháo nấu chè nấu trà... khoản đãi khách cho đến khuya đến sáng. Nhóm Khắc Lơ nhờ vậy mà quen được thêm mấy người bạn nữa trong đó có Phan Tình. Anh bạn mới quen trông giống lai Tây cho nên anh em Khắc Lơ đặt cho y một biệt danh mới là “Tây giả.” Sau khi quen với Phan Tình Tây giả, và cũng nhờ y mà anh em được dịp làm quen với một số các cô nấu cháo nấu chè và ngồi trò chuyện cho đến khuya mới về tàu ngủ. Mấy thanh niên Savannakhet nói đùa với nhóm Khắc Lơ: tưởng mấy anh trong một équipe túc cầu từ Vientiane về đây đá banh giao hữu?...

Sáng hôm sau anh em lại rủ nhau đi ra chợ, tình cờ đi ngang qua một dãy phố mình thấy có một cặp vợ chồng hơi quen quen, thì té ra vợ chồng anh chị Thái/Sâm trước kia là láng giềng của mình ở Thakhek có tiệm may áo quần đối diện với Tòa Giám Mục Khammouane. Mình đến chào thăm hỏi và trò chuyện vài phút, sau đó tiếp tục ra chợ với nhóm Khắc...

Tối hôm đó có một người đàn bà xuống tàu tìm ai đó, nhưng không ngờ mình lại nhận ra chính thị là chị Quy, em gái chị Sâm. Chị cho biết là vừa được chị Sâm cho biết tin có Át về Savannakhet chơi, vậy là chị xuống tàu tìm rồi định mời mình về nhà, nhưng mình từ chối vì còn có đông bạn bè nữa. Cuối cùng chị cũng mời mình về nhà chị cho bằng được... Sau 7 năm mình dọn lên Vientiane ở, thì vợ chồng anh chị Thái/Sâm và chị Quy cũng dời đô về ở Savannakhet. Chị Quy thì lấy chồng người Sàvăn và về ở với chồng. Anh Thông, chồng chị Quy, lái xe vận tải buôn bán hàng hóa từ Thái Lan qua Lào và ngược lại...

Sau hai đêm ngủ tại Savannakhet, chuyến tàu khởi hành từ sáng sớm tiếp tục xuôi dòng sông và mãi đến chiều mới đến Paksé. Tàu đã cập bến, anh em Khắc Lơ xách

hành lý đi theo sự hướng dẫn của 2 chị em, chị Khang và Đoàn, về nhà ông già ở gần phía Bắc sông Sédone. Anh em Khắc Lơ được ông già của Đoàn cho ngủ trên lầu. Tầng dưới ông già làm tiệm giặt. Vì còn chưa tối nên các bạn rủ nhau đi dạo bờ sông. Đường xá dọc theo bờ sông Mékong tại Paksé rất thơ mộng. Cây cối mọc hai bên đường trông rất mát mẻ. Anh em đang đi dạo bỗng thấy có 3 cô gái VN đi xe gắn máy trở tới. Một thằng nào đó trong nhóm bạo miệng nói to:

- *Các cô ơi, ngừng lại cho chúng tôi hỏi thăm chút!*

Một trong 3 cô trả lời với giọng miền Trung Quảng Bình:

- *Mấy eng ni ở mô (Mấy anh này ở đâu) về đây mà đòi hỏi thăm?*
- *Chúng tôi ở Vientiane về đây.*

Nghe nói từ Vientiane về là 3 cô ngừng xe lại. Mấy anh vội chạy lại cho nhanh để bắt chuyện. Không ngờ khi gần đến nơi, bất thành lình 3 cô gái gài số xe chạy một lèo làm cho mấy anh thanh niên Vientiane ngỡ ngác cụt hứng. Ba cô gái Paksé này xỏ lá thật. Đi được một quãng lại thấy 3 cô này đi xe ngược trở lại. Lần này nhất định không để cho 3 cô nàng này thoát. Nhưng cũng thất bại, mấy chàng Khắc lơ bị gái Paksé lừa thêm một lần nữa... đau điếng.

Sáng hôm sau rủ nhau ra chợ uống café ăn điểm tâm. Quán hàng phở, hàng bún, cháo chè gì có đầy đủ. Đặc biệt một điều là không cần giới thiệu cũng biết tên chủ quán hàng, vì mỗi quán đều có bảng tên người bán. Các cô thấy đông thanh niên lạ ra chợ ăn quà, nên mời mọc um xùm. Mỗi quán chỉ có 3, 4 cái ghế ngồi nên các chàng chia ra làm 2 toán ngồi ăn ở 2 quán (loại quán vỉa hè). Vừa ăn vừa tán mấy cô bán hàng và nhận ra rằng chính 2 trong số 3 nàng đi xe dạo ở bờ sông chiều hôm qua. Bán được hàng thu được tiền của mấy chàng, mấy cô mới thỏ thẻ xin lỗi vì chuyện đáng tiếc chiều hôm qua. Để chuộc cái tội lừa các chàng trai Vientiane tối hôm qua ấy, các nàng hứa sẽ gặp lại các chàng tối nay tại một gia đình trong xóm có đông người Việt. Quả thực không sai, tối hôm đó các nàng dẫn các chàng tới một gia đình có đám ma. Người ta bảo ra đường mà gặp phải đàn bà có chữa thì xui, còn gặp đám ma là hên. Lúc đến Savannakhet đã gặp đám ma, bây giờ về Paksé cũng lại gặp đám ma. Đúng là gặp xui (bị lừa) mà thành hên (được các nàng biết lỗi mà ưu ái). Người Việt ở đâu cũng vậy, hễ nhà nào có ma chay là có người đến giúp vui. Quen được các nàng Paksé rồi là khoái ngồi nói chuyện không muốn

về. Gái Sàvăn, Paksé dễ thương dễ mến vô cùng, và nhất là gái miền Trung cùng quê Quảng Bình với mình nữa...

Ngày kế tiếp Nhóm Khắc Lơ có chương trình đi thăm thác nước ở cây số 8.

Nghiều, Long, Chung, Toàn, Dũng, Át và Đoàn tắm ở thác nước cây số 8 Paksé

Kết:

Ngày đi rất vui và đoàn kết nhưng ngày về thì cạn túi tiền và tan tác, mạnh ai nấy về, chị Khang và Đoàn thì ở lại Paksé với ông già một thời gian, Vinh và Long khi trở lên Savannakhet cũng ở lại thăm gia đình, còn lại mình và vài đứa tiếp tục đi xe đò về lại Vientiane.

Khắc Át kể.